

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 285/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti oznámeniu prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/1 Gd 70/25/1000-2 z 19. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie žiada, ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia „*práva na život v právnom štáte podľa č. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2*“ Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a práv podľa čl. 7 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 15 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach.

II.

2. Okresný úrad v apríli 2017 predložil prokurátorovi vyšetrovací spis, ktorý mu bol predtým postúpený na priestupkové konanie. Prokurátor zistil, že skutočnosti nasvedčujú spáchaniu trestného činu, a preto sa spis stal súčasťou vyšetrovacieho spisu o trestnom konaní, v ktorom bol sťažovateľ neskôr rozsudkom okresného súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť v septembri 2023, uznaný vinným z trestného činu. Tento postup okresného úradu sťažovateľ namietal a okresný úrad mu v septembri 2022 uviedol, že konanie o priestupku nebolo začaté, keďže nemožno viesť dve konania o tom istom skutku. Spis bol tak pred začatím konania o priestupku zaslaný prokurátorovi.

3. Sťažovateľ sa podnetom z 10. februára 2025 obrátil na generálnu prokuratúru, aby „*napravila renomé štátu a správne konanie bolo ukončené*“. Prokurátor generálnej prokuratúry zistil, že ide o tretí podnet sťažovateľa podaný na generálnej prokuratúre proti postupu a vybaveniu jeho

podnetov okresnou a krajskou prokuratúrou, ktoré sa týkali postupu okresného úradu. Sťažovateľovi preto ústavnou sťažnosťou namietaným oznámením uviedol, že už skôr mu bolo dostatočne objasnené, aký je stav veci na okresnom úrade, a vzhľadom na to, že jeho podnet neobsahuje nové skutočnosti podľa § 36 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, sťažovateľa odkázal na vybavenie jeho predchádzajúcich podnetov.

III.

4. Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu ústavných práv došlo tým, že okresný úrad vytvoril trvalý stav, počas ktorého nedošlo k ukončeniu správneho konania. Podľa sťažovateľa došlo k porušeniu zásady nie dvakrát v tej istej veci, keďže už bol právoplatne za totožný skutok v trestnom konaní odsúdený a stále sa vedie správne konanie na okresnom úrade. Odmietla argumentáciu okresného úradu, podľa ktorej konanie o priestupku nebolo začaté z dôvodu, že nie je možné viesť paralelne dve konania, a podľa ktorej konanie o priestupku nebolo ani začaté. Sťažovateľ poukazuje na to, že prokurátor si od okresného úradu spis vyžiadal na opakovanú kontrolu, hoci nebol dozorovým prokurátorom a v tom čase boli splnené podmienky, aby bol obvinený z priestupku. Okresný úrad ho mal najprv obviňovať a až následne sa zaoberať žiadosťou prokurátora. Keďže tak neurobil, postupoval svojvoľne a ukrátil ho o spravodlivé priestupkové a neskôr súdne konanie.

5. Sťažovateľ považuje namietané oznámenie generálneho prokurátora za nezákonné. Podľa sťažovateľa generálny prokurátor opomenul postup podľa § 66 ods. 2 písm. b) a ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), keďže chýba záznam o odložení podnetu a o informovaní poškodenej. Sťažovateľ tvrdí, že generálny prokurátor si argumentáciu o zákonomnom postupe vymyslel, keďže informácia o postúpení veci nemá oporu v spise okresného úradu, ktorý ho pred postúpením veci neinformoval, z čoho je obvinený. Zdôrazňuje, že nápravy nezákonného stavu sa domáha od roku 2022, avšak jeho podnety boli odložené bez nápravy. Generálna prokuratúra si tak neplní povinnosti pri kontrole zákonnosti činnosti správnych orgánov.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

7. Argumentácia sťažovateľa primárne smeruje k porušeniu zásady nie dvakrát v tej istej veci. Vo veci sťažovateľa je však zrejmé, že k jeho odsúdeniu došlo len v trestnom konaní a že správne konanie ani nebolo začaté, o čom bol sťažovateľ informovaný. Zo strany správnych orgánov teda nedošlo ani k vydaniu rozhodnutia, ktorým by bolo rozhodnuté o skutkovo a právne rovnakej veci. Je zjavné, že ešte v roku 2017 došlo v súlade s § 71 písm. a) zákona o priestupkoch k postúpeniu veci z okresného úradu na prokuratúru, keďže okolnosti nasvedčovali, že ide o trestný čin. Okresný úrad a zložky prokuratúry sťažovateľovi opakovane vysvetlili procesný postup v jeho veci. Zo zákona o priestupkoch pre okresný úrad nevyplývala povinnosť začať konanie o priestupku pred postúpením veci prokuratúre. Postúpením veci prokuratúre bola vec sťažovateľa okresným úradom ukončená bez toho, aby bolo potrebné o tom akokoľvek formálne rozhodnúť.

8. Z namietaného oznámenia prokurátora generálnej prokuratúry preto nemožno vyvodit', že by niektoré z rozhodnutí alebo postup generálnej prokuratúry, jej podriadených prokuratúr alebo okresného úradu vyvolávali akékoľvek pochybnosti o porušení ústavných práv sťažovateľa. Predovšetkým však vôbec nemožno dospieť k záveru, že by bol nesprávny postup prokurátora generálnej prokuratúry, ktorý sťažovateľa v namietanom oznámení odkázal na to, ako boli skôr vybavené jeho predchádzajúce podnety, ktorými namietal rovnaké skutočnosti.

9. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2025

Robert Šorl
predseda senátu